

BREVE FRA MISSIONÆRERNE

Signe Bjørn Nielsen

Født 4. marts 1984

Uddannet sygeplejerske

Gift med Brian Bjørn Nielsen, teolog

Børn: Alma født 2014

Silas født 2012

Udsendt af Luthersk Mission til Tanzania.

Udrejse år 2016.

NYT FRA TANZANIA

KÆRE VENNER I SMF!

Nu er det tid til en hilsen fra Kiabakari i Nordtanzania, så I kan høre lidt om, hvad jeg laver her! Vi kom til Tanzania i januar, hvor vi begyndte med at gå på sprogskole indtil sidst i maj for at lære Swahili, og siden juni har vi så boet her i Kiabakari.

Den lutherske kirke i Tanzania (ELCT) har en bibelskole her i Kiabakari. Vi er her, fordi min mand Brian, der er teolog, skal undervise på bibelskolen fra januar (dette halve år er han i

praktik hos den lokale sognepræst for at lære mere om kirken, kulturen og blive endnu bedre til Swahili). Vi er efterhånden ved at falde godt til, selvom det selvfølgelig er en lang proces. Vores hus her er blevet til hjem, og vi er glade for at bo her. Min vigtigste opgave er at hjælpe vores børn (Silas på 4 og Alma på 2) til at falde godt til her i Kiabakari og skabe et godt hjem for os alle fire. Det tager tid, når man pludselig bor i et andet land, hvor mange ting gøres på en helt anderledes måde, end man lige er vant til. Dog er jeg jo selv opvokset i Tanzania som missionærbarn, så derfor er der en del ting, der ikke er helt så fremmede for mig, som de måske ville være for mange andre.

UNDERVISNING I AFYA

Jeg er allerede begyndt at undervise på bibelskolen. De sidste par år har det knebet med at finde nogen til at undervise i faget Afya (sundhed), så derfor blev jeg spurgt, om jeg ville springe til og undervise i det fag allerede fra august. Det har været to timer om ugen i førsteårsklassen (der har dette år været 30 elever på bibelskolen, 18

Undervisning
i Afya.

mer hjem til deres landsbyer til hjælp og gavn for deres egne familier og de mennesker, de bor i blandt. Undervisningen har været meget basal, noget om hvordan kroppen fungerer, om forskellige sygdomme, noget om hygiejne og noget om familieplanlægning. Der starter et nyt førsteårshold her til januar, og der har jeg igen fået æren af at skulle undervise i sundhed, så det glæder jeg mig til.

i førsteårsklassen og 12 i andenårsklassen). Jeg har fået et undervisningskompendie, som er udarbejdet af en tidligere missionær. Det har været en stor hjælp, da dette kompendium i store træk har fungeret som mit manuskript til timerne. Det har reduceret forberedelsestiden betydeligt i forhold til at skulle lave alt fra bunden, men det tager stadig lang tid, da der er mange nye ord, der skal læres, og selve det at skulle undervise er også nyt for mig. Det har været udfordrende, men jeg har været rigtig glad for det.

Eleverne har haft mange spørgsmål, og mange af dem virker til at synes, at det er nogle spændende timer, så det er meget motiverende som lærer. Udfordringen har i høj grad været sproget, for efter 10 måneder i Tanzania har jeg desværre ikke et flydende swahili endnu, det tager tid. Mit swahili udfordres især, når eleverne stiller spørgsmål. For det første at skulle forstå elevernes spørgsmål, og for det andet at forsøge at svare, for så kan man jo ikke bare læse op af manuskriptet, men man må selv til at sætte sætninger sammen. Men det er helt sikkert godt at blive tvunget til at bruge mit swahili! Der er eksamen om en uges tid, så det bliver spændende at se, hvor meget eleverne har fået med fra timerne. Mit store håb er, at de kan bruge noget af det, de har lært, når de kom-

MAOMBI

Hver onsdag eftermiddag har kvinderne fra kirken i Kiabakari bedemøde (maombi), og det er jeg med til. Det bliver holdt rundt om hos kvinderne på skift. Hver gang indeholder sang, et ord fra Bibelen, der deles bønneemner og afsluttes med bøn. Eftermiddagen sluttet af med at spise sammen. Her i Tanzania er det en ære at få gæster, og bønnegruppen er vokset betydeligt, efter at samlingerne er begyndt at blive holdt rundt omkring i hjemmene. Men bibelkundskaben hos kvinderne er meget begrænset. Bed gerne om at disse samlinger må være til velsignelse og må være med til at føre kvinder til Jesus og lade dem vokse i troen på ham. Det er en rigtig god mulighed for mig at være med til disse bedemøder. For det første lærer jeg jo nogle kristne kvinder i mit nærområde at kende, og jeg lærer meget om kulturen og sprog selvfølgelig. Vi bliver alle mindet om, at selv om vi har meget forskellige livssituationer, er vi dog i familie, for vi har den samme Far i himmelen, som elsker os alle lige højt og ønsker at være sammen med hver enkelt af os i himmelen for altid.

Tak for medleven og forbøn, det betyder rigtig meget!

Med kærlig hilsen
Signe Bjørn Nielsen